

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Deák Dávid (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Ligeti György (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 12-én kelt 40.P.25.790/2009/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 (egymillió) forintra és járulékaire leszallítja.

Egyebekben a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt kereseti és fellebbezési illetékből a felperes és az alperes is 120.000-120.000 (százhuszezer-százhuszezer) forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... című napilap ...-i számában a felperes képmását a „... volt barátnője kiborult” című cikk mellett közölte és az megjelent a ... internetes oldalon is.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. A jogsértés megállapításán túl 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek ... napjától járó kamatai iránti igényt is előterjesztett.

Előadta, hogy az alperes kifejezett tiltása ellenére jelentette meg a fényképfelvételt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a fotó nem a per tárgyalásán, hanem annak szünetében készült és a felperes személye egyébként sem azonosítható.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát az általa kiadott ... című napilap ...-i számában és az alperes által üzemeltetett ... elnevezésű internetes oldalon ugyanezen a napon megjelentetett és a felperest ábrázoló fényképfelvétel felperes engedélye nélküli nyilvánosságra hozatalával.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.000.00 forint nem vagyoni kártérítést az ezen összeg után járó késedelmi kamatokkal együtt, valamint 250.000 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg külön felhívásra 120.000 forint eljárási illetéket.

Az ítélet indokolásában elsődlegesen azt rögzítette, hogy súlytalan az alperes azon érvelése, hogy a fényképfelvétel nem a tárgyalóteremben készült, ugyanis nem ennek volt relevanciája, hanem annak, hogy a felperes egyértelművé tette azon akaratát, miszerint nem kívánja, hogy az alperes vagy más sajtótermék a fényképét nyilvánosságra hozza.

Hivatkozott a felperes személyes előadására, ... és ... tanúvallomására.

Ismertette a Ptk. 80. § (1) és (2) bekezdését, valamint a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontját, amely alapján a jogsértést megállapította.

A nem vagyoni kártérítés iránti igény körében hivatkozott a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontjára és kiemelte, hogy azt vizsgálta, hogy a kártérítési igényt alátámasztják-e a felperes által hivatkozott bizonyítékok. Vizsgálta a felmutatott fényképfelvételeket, amelyek a felperest, mint modellt ábrázolták az ... című magazinban.

A rendelkezésre álló bizonyítékok és a tanúk által előadottak alapján, figyelembe véve a jogsértés súlyát is, a felperes által megjelölt kártérítési igény összegét nem találta eltúlzottnak és az ügy összes körülménye alapján a 2.000.000 forintot a felperest ért hátránnyal arányosnak tekintette, alkalmasnak arra, hogy kiküszöbölje vagy enyhítse a felperest ért sérelmet.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Előadta, az elsőfokú bíróság nem mérlegelt megfelelően, ezért kérte a határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes nem volt felismerhető a kép alapján, csak abban az esetben, ha felhívta magára a figyelmet. A kép megfelelően ki lett kockázva, így valószínűtlennek tartotta, hogy arról a felperest bárki felismerte. A tanúk vallomását sem találta elfogadhatónak.

Nem tartotta életszerűnek azt a felperesi előadást, miszerint nem jutott munkához a kép megjelenése óta. Álláspontja szerint a felperes külföldi modellszereplésére semmilyen hatással nem lehetett a kép. Nem hagyható figyelmen kívül az sem,

hogy a cikk a lehetőségeken belül kifejezetten pozitív volt és a felperes korábbi megítélésén csak javíthatott.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésével azonban a másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés iránti igény tekintetében csak részben értett egyet.

A másodfokú bíróság a következőkre alapította döntését.

A Ptk. 80. § (1)-(2) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti a más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés. A képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához - a nyilvános közszereplés kivételével - az érintett személy hozzájárulása szükséges.

A bírósági gyakorlat értelmében a hozzájárulásnak nincs alaki feltétele, az akár ráutaló magatartással is kinyilvánítható.

A képmáshoz fűződő személyiségi jog több alanyi jogot biztosít a rendelkezési jog körében.

Egyrészt a képmás elkészítéséhez, másrészt annak nyilvánosságra hozatalához is engedélyre van szükség, harmadrészt pedig az érintettnek kizárólagos joga annak eldöntése is, hogy a személyéről készített felvétel hol, mikor, milyen körülmények között kerüljön közzétételre.

A Fővárosi Ítéltábla egyezően az elsőfokú bíróság álláspontjával azt állapította meg, hogy a felperes a képmásának nyilvánosságra hozatalához nem járult hozzá, sőt annak közzétételét kifejezetten megtiltotta. Ennek ellenére a ... című napilap ...-én a fényképfelvételt közzétette és a felperesről készített fotó megjelent a ... honlapon is.

Nem fogadta el a másodfokú bíróság az alperes azon hivatkozását, hogy a felperes nem volt felismerhető, mert egyrészt a felismerhetőség megállapításánál nem követelmény, hogy az széles körben valósuljon meg, másrészt a meghallgatott tanú is alátámasztotta azt, hogy a felperes személye egyértelműen azonosítható volt a fényképfelvétel és az ahhoz kapcsolódó cikk alapján.

Mindezekre tekintettel megállapítható volt, és azt az alperes sem vitatta, hogy a Ptk. 80. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelő hozzájárulással a felperes képmásának jogszerű felhasználásához nem rendelkezett, ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a képmáshoz fűződő személyiségi jog megsértését.

A nem vagyoni kártérítés tekintetében a másodfokú bíróság csak részben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját és a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti szubjektív jogkövetkezmény alkalmazása körében úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú

bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés összegszerűségében túlzott mértékű.

A nem vagyoni kártérítés az adott személyiség értékminőségében a jogsértés miatt bekövetkezett csökkenés ellensúlyozására hivatott, mértékének pedig ahhoz kell igazodnia, hogy ez a személyiséget jellemző helyzet milyen mértékű kedvezőtlen irányú változást idézett elő a jogsérelmet szenvedett félnél. Tehát elsősorban azt kell vizsgálni ebben a körben, hogy a sérelmezett magatartás mennyiben járt olyan következménnyel, hogy az adott személyről kedvezőtlen értékítélet alakuljon ki, és ez mennyiben hatott ki társadalmi megítélésére.

A kártérítés mértékének megállapításánál az eset összes körülményeit, a jogsértés tárgyi súlyát és a bekövetkezett jogkövetkezményeket kell értékelni.

A Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint a károkozó - a személyhez fűződő jog megsértője is - akkor kötelezhető kártérítésre, ha a kártérítés általános feltételeinek bekövetkeztét, a jogellenesség, felróhatóság és az okozati összefüggés mellett a kár, ezen belül pedig a nem vagyoni kár, a nem vagyoni hátrány bekövetkezését is bizonyítja a károsult.

A személyhez fűződő jog megsértése miatt igényelt kártérítésnek ugyanazok a feltételei, mint bármilyen egyéb jogellenes károkozásért követelt kártérítésnek. A személyhez fűződő jog megsértése a jogellenes magatartás megállapítására ad alapot.

Jelen esetben a felperes személyes előadása szerint képmásának a ... történt közzététele megnehezítette munkavállalási esélyeit, ezt a meghallgatott ... tanú is alátámasztotta. Úgy nyilatkozott, hogy a szolárium stúdióban végzendő bizalmi munka, bizalmi légkör nem volt összeegyeztethető a felperessel, azzal a személlyel, akinek képmását a „... volt barátnője állítja: Ártatlanul ülök a vádlottak padján” című cikk mellett közölték. ... elmondta, hogy a fénykép és cikk megdöbbenetett, negatív érzéseket váltott ki belőle, arról azonban nem tudott, hogy a felperes közvetlen környezetére, baráti körére milyen hatással volt a képmás nyilvánosságra hozatala.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az, hogy a felperes már nem olyan keresett modell, mint korábban, hogy pályafutását közvetlenül befolyásolta a fénykép közzététele, nem került a per során hitelt érdemlő módon bizonyításra, csak az, hogy a tiltása ellenére közzétett fotója miatt negatív hatások érték, az környezetét - különösen azon személyekkel való viszonyát, akik nem tudtak ... folytatott kapcsolatáról - hátrányosan befolyásolta.

Az eset összes körülményeire tekintettel, a felperes személyes előadását fokozottan értékelve az alperest terhelő nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság 1.000.000 forintban állapította meg és annak megfizetésére az alperest késedelmi kamatokkal együtt kötelezte.

Mindezeknek megfelelően a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a nem vagyoni kártérítés összegét leszállította, egyebekben a személyhez fűződő jog megsértésének

megállapítása körében az első fokú határozatot annak helyes indokaira utalással helybenhagyta.

A fellebbezési költségek viseléséről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. § (1) bekezdésén keresztül is érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése, és a 6/1986.(VI. 24.) IM rendelet 13. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2011. február 17.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő